

ner blev meddelt midlertidig beskyttelse (vvtv-status) i henholdsvis 1995 og 1996 i 1. instans, mens henholdsvis 1.160 og 2.988 personer blev meddelt midlertidig beskyttelse (vvtv-status) i 1995 og 1996 i 2. instans. Der kan endvidere henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 232 af 20. april 1998.

Det hollandske Justitsministerium har taget forbehold for mulige dobbelttællinger af opholdstilladelser mellem 1. og 2. instans i ovennævnte tal.

Det har ikke været muligt at fremskaffe tal for perioden 1990-1994 opdelt på henholdsvis 1. og 2. instans afgørelser i Holland fra de hollandske myndigheder.

Det hollandske Justitsministerium har oplyst, at tallene for 1997 er fortlørlige.

muligt at substituere produkterne indeholdende de problematiske stoffer – dvs. anvende renere teknologi. Sådanne løsninger kan ofte gennemføres uden at påføre virksomheden store omkostninger. Først herefter vil man se på egentlige renseløsninger.

Som led i udarbejdelse af den danske VOC-aftale, jf. svaret på spørgsmål S 343, udfærdigede dk-TEKNIK en rapport om omkostningerne til begrænsning af udslippet af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved hjælp af forskellige renseløsninger. I følge rapporten udgør de totale omkostninger (driftsudgifter samt forrentning og afskrivning af anlæg) til rensning af den opløsningsmiddelholdige luft ved termisk forbrænding i størrelsesorden 10 – 50 kr. pr. kg i det emissionsområde, hvor der efter vejledningen kræves begrænsning af forureningen. Variationen i omkostningerne beror især på anlæggets årlige driftstid.

EU-kommissionen fremsatte i februar 1997 forslag til et EU-direktiv om begrænsning af emissionen af VOC i forbindelse med anvendelse af organiske opløsningsmidler i en række industrielle aktiviteter. Kommissionen vurderer, at direktivet vil medføre omkostninger på gennemsnitlig 15 kr. pr. mindsket kg VOC. Det skal bemærkes, at direktivforslaget generelt indebærer en skærpelse af miljøkravene sammenholdt med grænseværdierne i den danske luftvejledning.

EU-kommissionen har forudsat en 10-årig afskrivningsperiode for luftrenseanlægget, hvorimod dk-TEKNIK antog, at renseanlægget blev afskrevet over blot 3 år. De af dk-TEKNIK udregnede omkostninger er alene af denne grund ca. en faktor 2 større end omkostningerne angivet i direktivforslaget. Forudsættes samme afskrivningsperiode er der rimelig god overensstemmelse mellem de to anførte omkostninger til reduktion af VOC.

Miljøstyrelsen vil ikke udelukke, at der i visse tilfælde kan optræde omkostninger i en størrelsesorden på 50 – 100 kr. pr. kg VOC. Sådanne omkostninger vil specielt forekomme, hvor der er tale om et anlæg, som benyttes forholdsvis sjældent, og hvor den gennemsnitlige belastning er væsentligt lavere end en til grund for dimensionering af anlægget forudsat spidsbelastning.«

Spm. nr. S 628

Til miljø- og energiministeren (16/6 98) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Kan ministeren (under henvisning til spørgsmål S 341 og S 343 fra indeværende samling) bekræfte, at hvis der er tale om samme type kulbrinter, som findes i benzin, vil det, hvis luftvejledningen skal følges, let kunne koste en virksomhed 50-100 kr. pr. kg?«

Svar (30/6 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Som oplyst i svaret på spørgsmål nr. S 343 foreligger der ikke en dansk undersøgelse af, hvad en typisk virksomhed skal betale pr. kg årligt undgået udslip af kulbrinter/opløsningsmidler, da det ikke var muligt at opgøre investeringerne hertil i forbindelse med udarbejdelse af luftvejledningen. Miljøstyrelsen er således ikke i besiddelse af detaljerede oplysninger om omkostningernes omfang, der varierer fra virksomhed til virksomhed afhængig af de konkrete omstændigheder.

Hvis en virksomhed skal begrænse emissionen af kulbrinter, vil man først undersøge, om det er teknisk muligt helt eller delvist at undgå emissionen og dernæst, om det er teknisk